

BABA DOCHIA - LEGENDA ROMANEASCA

Baba Dochia

Se spune ca demult, demult de tot, traia o baba pe numele ei Baba Dochia. Baba asta avea un baiat frumos, frumos de si soarele se oprea in loc si zambea cand il vedea. Baiatul, pe numele lui Dragobete, fransese multe inimi, insa i-a fost sortit sa se indragosteasca pana peste cap de o fata tanara si frumoasa ca primavara. Dar nu a fost de ajuns frumusetea fetei ca sa ii inmoaie inima babei.

Ca sa se razbune pe frumusetea si cumintenia fetei, baba Dochia a trimis-o in toiul iernii la rau cu un ghem de lana neagra si i-a zis: „Sa vii acasa doar cand ai spalat lana asta de s-a facut alba”. Plangand, fata a mers la rau si a spalat lana iar si iar, dar din neagra se facea parca si mai neagra. Cu mainile insangerate si lacrimi pe fata, tanara fata s-a rugat la Domnul sa o ajute. Si iata ca bunul domnul Isus Hristos i-a aparut in cale si i-a dat o floare rosie si i-a zis sa spele lana cu ea. A pus fata floarea in apa si sa vezi minune! Lana s-a facut alba ca spuma laptelui!

Ajuns acasa, fata a povestit cu bucurie de tanarul care i-a iesit in cale si i-a dat floarea rosie. Martisor i-a zis ea, nestiind ca se intalnise cu Domnul.

Catranita tare, baba Dochia a plecat cu oile la munte, crezand ca floarea rosie pe care tanarul o culesese din munte fusese semn de primavara. A plecat baba cu douasprezece cojoace pe ea. Cum a inceput urcusul, incepu a i se face cald. A aruncat primul cojoc si a mers mai departe. Dar drumul era greu, iar babei i se facea din ce in ce mai cald. Soarele batea si vanticelele cald ii soptea parca babei Dochia sa arunce unul cate unul cojoacele. Cand baba ramase doar cu camesa pe ea, iata ca vremea se schimba dintr-o data si nori negri vestitori de furtuna se adunara pe cer. Porni un viscol si o ninsoare ca in toiul iernii, iar baba Dochia si cu oile sale se facura pe data stana de piatra.